

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Initia & progressus Collegij Anglicani de vrbe. n. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1576. & precibus Beatissimæ Virginis, totiusque Cælestis curiæ fretus, tenebo. Non enim existimo me comprehendisse, sed ad destinatum persequor, ad brauium supernæ vocationis: Reuerentia Vestra me iuuet suis, cuius vt addictissimus, ita indignissimus sum filius, *Thomas Pondus*. Ex ædibus olim meis Bellomonti, tercio Iulij Anno millesimo sexcentesimo nono.

Initia &
progressus
Collegij
Anglicani
de vrbe.

XXIII Decimum annum agebat *Alanus* in seminario ab se Duaci constituto, cum tumultuantibus in Belgio Hæreticis, & sacra profanis miscentibus, aliò se transferre cogitur, & nouas sedes, beneficio principum Guisianæ familiæ, Rhemis in Campania Gallorum figere, tanta accessione Auditorum & virtutis, vt illi Duacenos numero plurimum superarint, hæc inuictos fidei in Anglia propugnatores non paucos numerarit, aliquos etiam qui sanguinem, Christi & Apostolicæ fidei causâ fuderint, crudelissimâ morte erepti de vita, quod potestatem ab eo ordinatam ac traditam sustinere, legitima Sacramenta celebrare non destiterint; Huius rei fama vltra Alpes delata erexit animos eorum qui Romæ commorabantur, vt hospitalem peregrinorum domum, priuatis itinerantium commodis institutam, communi & meliori totius Insulæ bono aptari posse existimarent, si quale Rhemis inchoatum, in vrbe perficeretur ex ea domo seminarium; Anglicana enim gens, quemadmodum & reliquæ fere orbis Christiani, ab antiquis temporibus habitationem in vrbe consecuta fuerat, Principum virorum nationis suæ liberalitate, quo qui sacrorum liminum venerandorum causâ proficiscebantur, vterentur hospitio. Ac primùm quidem ad Sancti *Edmundi* Angliæ Regis & Martyris trans Tyberim collocatum fuerat haud procul à flumine, eò fortassis quò Nautæ qui pluribus egebant, nè longius à nauibus abessent, facilius fouerentur, vel quoniam eâ ætate quâdo necdum terrestria itinera erant vel trita vel secuta plerique nauibus ferebantur, vel denique (vt in ignota & longinqua regione) qui primi appulerunt locum vbi poterant occuparunt. At aucto venientium numero, & annis consequentibus crescente pietate in fortissimum martyrem *Thomam Cantuariæ Archiepiscopum*, commodiori intra urbem sede iuxta Campum floræ, sub nomine *Sanctissimæ Trinitatis & Thomæ* Martyris fundatum est; creuitque annuus census ad duo millia aureorum, quibus & peregrini recreabantur, & Sacerdotes aliqui ad eorundem solatium, atque ad reliqua Ecclesiæ officia sustentabantur; Egentiores aduenæ octo diebus, alij tribus nutriebantur. His verò annis, quando sauentibus tum in Anglia, tum per Gallias & Belgium hæreticis, vrbs profugis redundabat, & Iuniores quamplurimi florentibus pulsi Academijs locum studijs quærebant, Venerandus Dominus Odoënnis Ludouici, Cameræ Apostolicæ Referendarius, & *Ecclesiæ Cameracensæ* Archidiaconus, *Gregorio decimo tertio* primam sedem obtinenti suggestit, è re futurum Religionis, si veteranis hospitij Sacerdotibus, non longius prospectantibus quam vt vni illi domui subseruirent, Iuniores aliqui miscerentur; qui Duacenorū & Rhemensium instituto causam Angliæ vniuersam amplecterentur, atque in rectæ fidei fundamentis scholæ adminiculis confirmati

inde

inde Religionis restitutionem repeterent vnde per alterum *Gregorium* est ipsa 13750
Religio deriuata. Placere Pontifici quæ proponebantur; iussitque vocari
Rhemis septem, dicebatur enim census esse totidem alendis præter Sacerdo-
tes & Peregrinos. Exiguus deinde visus est magnorum animorum Pontifici
is numerus; & plures adiungi voluit ararij sui sumptibus. Tum etiam cum
initia hæc non parum probarentur, vniuersum hospitium, iura omnia, & re-
ditus, amotis aliò Capellanis, auctoritate sua, non ita multo post tempore, in
seminarium commutauit, translatâ eius administrandi regendique curâ in
Dominum Mauritium Clenocum, qui & studentium disciplinam, & rem
moderaretur, & peregrinorum studeret ipse subsidio.

XXIV. Inimico generis humani, bonorum omnium captorum inuido,
nunquam deest vigilantia, quâ lucentes felicitate tritico supereminet oc-
culte zizania; sperauerat postquam laceratis templis, euulsis altaribus, exina-
ritis Religiosorum hominum domibus, eiecitis exterminatisque Sacerdotibus
Dei cultum ex oculis Maiestatemque Religionis sustulisset, collapsura cum
die cætera atque ipsa cessatione oblitteranda. Cum verò nouâ Prole veteres
ruinas impleri conspiceret, & non legum seueritate, non vexantiam læuitiâ,
non periculorum numero, non mortis atrocitate arceri posse ab ea quam foris
conceperat pietate in gentiles suos refundenda, ad apertam vim, quâ non mo-
dicè valebat, occultam fraudem adiiciendam esse existimauit. Veteres inter
Sacerdotes primùm quia Mariæ temporibus remanserant, & novos è semi-
narijs profectos, discordiæ, aut inuidiæ flammam si accendere, si hos & illos
aduertum seipos committere potuisset, magnam rem præstitisse arbitrabatur.
Erant enim illi iam senio effati, hi vegeti & ad labores atque discrimina expe-
diti, illi docti quidem, hi acuti magis & prompti; Illi consuetudinum quæ do-
mi inualuerant tenaciores, hi externis etiam moribus ac disciplinis cultiores:
Ista Catholicos excitabant ad hos illis præferendos sequendosque: Magistratus hæ-
reticus, quò igni oleum adderet, cum illis facere, hos perdere omni ope adlabora-
bat; ficta quadam pietate vel immunitatem illis concedebat, vel quæ facerent,
dissimulabat; hos omni arte atque asperitate, seu legum, seu persecutionum, seu
pœnarum, ac tormentorû, vel de vita vel de regno deturbare moliebatur: Hinc
inter ipsos carceres & Dei causâ tolerata supplicia gliscibat sæpè diffidiam,
quasi hi noui non ad reuocandam conservandamque in pusillo grege, sed ad
euertendam Ecclesiæ pacem nati factique essent. Tum arcem ipsam petens, ere-
ctum recenter Romæ Seminarium, motâ inter Alumnos lite, in proximo erat
vt ab radice conuelleret: Benignitate ac liberalitate Pontificis numerabantur
Auditores quadraginta: Præerat is quem diximus Clenocus: vir bonus & non
leuiter eruditus, electus olim Mariæ regnante ad curas Episcopales; is tamen
vel quoniam in senium iam proçectus, vel quia regendæ Iuuentutis expertus,
aut vnus omnibus non satis erat, multos in se multorum querelas accerferat,
de re non rectè neque fortè equâ lance administrata: Vt enim erat ipse de anti-
quis Britannis oriundus (qui Angliæ nunc partem incolunt, & vulgò dicuntur

Artes Dæ-
mones ad
opus inter-
turbandû.

Diffidiam
Sacerdotum.

Et Alum-
norum in
vide.